

AUSTRIJOS LIETUVIU BENDRUOMENĖS
INFORMACIJOS

1952 m.

Kovo

mėn. 6 d. Penkti metai. Nr. 1 /52/

Tauta yra prigimtoji žmonių
bendruomenė.

Niekas negali būti prievartau-
jamas savo ryši su tautine bend-
ruomene nutraukti.

Pasaulyje pasklidę lietuviai
sudaro vieningą Pasaulio Lietuvių
Bendruomenę.

Lietuvių Charta.

Braunau am Inn.

Tai vienintelė vieta visoje Austrijoje kur dar keletas desė-
tų tautiečių gyvena lagerio gyvenimą ir tai, galima sakyti, vieninte-
lė vieta Austrijoje kur dar pajėgia suruošti bendrus minėjimus bei
parengimus.

Šiais metais, kaip ir ankščiau, 16 vasaris paminėtas gana iš-
kilmingai. Prisiminta tėvynėje vargštų broliai. Prie jaukios vakarie-
nės praleista keletas malonių valandų.

Kitose apylinkėse 16 vasaris paminėtas šeimyniškuose rateliuo-
se.

Tremtiniai Austrijoje.

1952 m. pradžioje visoje Austrijoje buvo 207 lietuviai. Apylinkė-
mis skirstėsi šitaip:

1/ Aukštutinėje Austrijoje.....	92	asmenys
2/ Salzburge.....	29	"
3/ Šteiermarke.....	16	"
4/ Kaerntene.....	11	"
5/ Vorarlberge.....	18	"
6/ Tirolyje.....	17	"
7/. Vienoje.....	24	"
Iš viso 207		asmenys

iš šio skaičiaus lageriuose gyvena:

1/ Braunau lageryje.....	35	asmenys
2/ St. Johann 1. Walde.....	8	"
3/ Salzburgo miesto lageriuose.....	10	"
Kufšteino lageryje.....	6	" ir
kituose lageriuose po 1 ar 2 šeimas, o visi kiti išsisklaidę po pla- čias apylinkes tad ir Krašto Valdybai palaikyti ryši sudaro daug rūpeščių.		

Ligoniai, invalidai, seneliai.

	Ligonų vaikų suaugusių	invalidų	senelių
1/Aukštutinėj Aust.	4	2	12
2/Salzburge	- 6	-	4

3/ Kaernten	-	2	-	-
4/Šteiermark	-	1	-	5
5/Vorarlberge	-	-	-	1
6/ Tirolyje	1	4	1	1
7/Vienoje	-	7	-	3
Viso	1	24	3	26

Austrijos Lietuvių Krašto Valdyba ir visa visuomenė sveikina BALF Centro Valdybos Pirmininką Kan.Dr.KONČIŲ jo 60 metų amžiaus ir 35 metų kunigavimo sukaktuvių proga ir nuoširdžiai linki geros sveikatos ir dar daug metų stovėti artimo meilės darbe, gelbstint nuo bado ir skurdo vargstančius tautiečius tremtyje, išsimėčiusius po visą Europą.

Braunau am Inn.

Lietuvių repatrijantų /vad.volksdeutscheriais/ grupė iš 120 asmenų 1946 m. pavasarį iš UNRA stovyklos Rydą išskirta iš kitų lietuvių tarpo ir apgyvendinta Braunau lageryje.

Šie žmonės netekę bet kokios materialios paramos iš tuo metu viešpatavusios UNNR, os, bet net ir iš savo tautiečių pusės, atsidūrė ne tik sunkioj materialėj bet ir moralėj padėtyje. Laikas vietoje nestovi, taip pat nestovėjo ir mūsų reikalai. Mūsų tautiečiai Rydą suprato, kad nesame koki tai "deutscheriai", bet tie patys broliai, tik gal kiek prie kitokių apystovų ir kiek ankščiau atsidūrę toje pačioj Vokietijoje kaip ir visi kiti, nes kitokios išeities nebuvo ir kitokių sienų neturėjome. . . .

1948 m. įsisteigus L.P.B. daugumas įstojo nariais, o šiandien visi iki vieno skaitosi Austrijos Lietuvių Bendruomenės nariais, skaito lietuviškus laikraščius ir visi savininkais "Lietuvio Pasa" Veikė ir lietuviška mokykla su mokytojais p. Grybinu, p. Šereliu ir p.p. Balsiais. Šiems išvykus, mokytojavo p. Milerienė ir p. Jėnigis. Del patalpų stokos mokykla uždaryta, bet dabar jau ir vaikų beveik nėra.

Materialiu atžvilgiu gyvena neblogai ypač tie, kurie yra sveiki ir gali užsidirbti, o seniai ir ligoniai gauna menką pašalpą iš valdžios. Ligoniams ir seneliams ateina į pagalbą BALF su pinigėmis pašalpomis ir rūbų bei maisto siuntomis. Esame labai ir labai dėkingi BALF vadovybei ir jos Pirmininkui už visas gėrybes kurias tik gauname.

Tą pačią proga Braunau lagerio gyventojai sveikina nuoširdžiai Kan.Dr.Končių jo 60 metų amžiaus ir 35 metų kunigavimo sukaktuvių proga ir linki savo geradariui ilgų metų ir šviesaus gyvenimo.
Kl.

Austrijos Lietuvių Bendruomenės Valdyba sveikina ponus Mitūzus sulaukus sūn aus ir tuo būdu padauginus mūsų visuomenę Austrijoje.

BALF Įstaiga Vokietijoje praneša, kad visais reikalais kreipiantis į Vokietiją, laiškus reikia adresuoti jau nauju adresu. BALF įstaiga iš Rauchstr. 20, Munchen, perkelta į Munchen-Pasing, am Stadpark 20, zimmer 12. Įstaigos darbo valandos nuo pusiau devintos iki dvyliktos ir nuo pusiau antros iki septynioliktos ir pusę išskyrus šeštadienius ir šventas dienas.

Austrijos L.R. Kryžius šiais metais yra gavęs iš Venezuėlos tautiečių suaukotus penkiolika maisto siuntinėlių, kurie bus padalinėti Austrijoje gyvenantiems ligoniams, seneliams ir invalidams.

Visi čia pasilikusieji gyveną sunkiose tremtinių sąlygose, be vilties į geresnę ateitį, dėkojaviems aukotojams ir vadovybei už tokią gražią paramą.

Ponui Vinui SALAMONČIKUI gyv. Brooklyn N.Y., 131 Thamesstr., už užsakytą visiemis metams laikraštį "Darbininkas" ir ponui Juozui ŠARPNICKUI gyv. 56 Concord Ave, St. Catharines, Ont., Kanada, už užsakytą "Nepriklausomą Lietuvą", nuoširdžiai dėkojame ir linkime geros sveikatos.

Kun. P. Brazauskui gyv. Sacred Heart Hospital, Eugene, Oregon už paaukotą vieną dolerį informacijoms ir Dr. J. Jakštui gyv. 2519 Superior Ave, Cleveland 14, Ohio, už paaukotą vieną dolerį informacijoms ir t. t. dol. L.R. Kryžiui, nuoširdžiai dėkojame
Au. L. B. Valdyba.

Laiškas iš Korejos.

Nuo gruodžio 17. dienos esu jau Korejoje. Prieš tai teko pavažinėti po Japoniją. Apie mėnesį laiko per Japoniją pradedant Yokohamos uostu, kuriame išlipome, paskui Tokio ir baigiant šiaurine Japonijos sala Hokkaido, iš kur pasileidome į Koreją.

Kelionė iš Washingtono į Yokohamą, be sustojimo, užtruko 14 dienų. Kelionė buvo neblogo, nes jūra ramė, tiksliai iplaukiant į Yokohamos uostą turėjome 10-ties valandų audrą.

Yokohamoje sėdome į traukinį ir per 4 valandas pasiekėme CAMP DRAKE, kuris yra už 6 mylių nuo Tokio ir apie 45 mylias nuo Yokohamos. Kaip matote, traukiniai Japonijoje vaikščioja neskubėdami. Kiekviename stovyje pastovi po keliasdešimt minučių. Už tai nepaprastai punktualūs: išeina ir ateina minutes tikslumu.

Camp Drake yra buvusi japonų jūrininkų mokyklos stovykla. Barakai dviejų aukštų, madingi. Dabar jie pritaikinti atvykstantiems į Tolimųs Rytus ir iš jų išvykstantiems.

Čia galima sutikti įvairių tautų, kovojančių po Jungtinių Tautų organizacijos vėliava, žmonių, kurie sudaro tikrai internacionalą. Tokio miestas. Būnant Camp Drake, teko lankytis Tokio, kuri vaizdavau- si kaip milijoninį miestą, nes turi 7 milijonus gyventojų, kaip kažką panašaus į Europos miestus. Deja apšivyčiau. Tokio man sudarė nesibai- giančio kaimo įspūdį. Daugybė lūšnų. Tiksliai užsieninių įstaigų namai

aukšti ir europinio stiliaus. Karo pėdsakų nematyti, nes viskas, kas buvo sugriauta, jau sutaisyta. Susisiekimas baisus-į tramvajų žmonės veržiasi vienas kitam per galvą. Auto labai mažai ir tai daugiausiai JAV, o japoniškai toki mažai, kad sunku atskirti nuo dvynukų vežimėlių.

Iš Camp Drake važiavome traukiniu į Hokkaido ir 4 valandas plaukėme keltu, o įlipus į laivą teko nusiauti kojas.

Japonų ūkininkai. Tos kelionės metu arčiau galėjau pamatyti japonus ir patirti jų papročius. Traukiniu važiavome 3 paras. Kelionės metu galima buvo matyti, kaip gyvena ir dirba japonas ūkininkas.

Apie Vokiečius susidariau įspūdį, kad jie labai darbštūs ir moka išnaudoti kiekvieną žemės gabaliuką. Tai japonai šia prasme yra nepalyginamai darbštesni. Vokietijoje jie dar daugybę dykumų rastų. Sunku patikėti, kaip japonai ūkininkauja. Nėra vietos, kurios japonai neišnaudotų, būtų ji kalno viršūnėje ar gilios pelkės viduryje-jei tikrai kaip nors galima prie vietos prieiti arvpriplaukti. Žodžiu, jei kur nor galima pasodinti bent viena ryžių, tai ta vieta japono būtinai išnaudota.

Žemę dirba lygiomis vyrai ir moterys. Ūkiai labai maži-po du ar trys ha. Hekkardo saloje ūkiai kiek didesni. Čia jau arkliais dirbama, kai kitur žmonės patys savim dirba. Ūkininkų namai labai blogai atrodo.

Japonai. Nors Japonijoje yra proteguojama gimdymo kontrolė, bet gyventojų prieauglis labai didelis ir nežinia, kur tie japonai pasidės ateityje, jeigu taip sparčiai jie veisis?

Mums, europiečiams, čia keistų dalykų teko pamatyti. Pav., žmonių butai susideda iš prieškambario, virtuvės ir vieno bendro didelio kambario, kuris tarnauja kaip valgomasis miegamasis ir svečių kambarys. Restoranuose, baruose išvietė viena ir moterims ir vyrams drauge. Bendrai, japonai tuo atžvilgiu jokio skirtumo nepažįsta.

Korejoje. Korejos kaip ir nemačiau dar. Išlipome Indian uoste ir tą pačią naktį jau pasiekėme užfrontę, o pirmąją Kalėdų dieną jau buvome fronto linijoje. Kalėdas praleidome ne kokioje nuotaikoje. Lietus lijo kaip iš kibiro. Kol kalno šlaite pasidarėme užuovėją nuo priešo ir pastogę nuo lietaus, buvome jau sušlapę.

Pozicijose. Naujų Metų dieną kėlėmės į naujas pozicijas, tat teko gerokai padirbėti kol išikasėm. Dabar stovim vienoje vietoje ir, jeigu neteks keisti pozicijas, čia išbūsime iki vasario vidurio, kada mūsų dalinį pakeis kitas.

Mažieji ginklai mažai girdimi; daugiausiai verkia artelėrija. Benčiai, fronte gana ramu. Artelėrijai pritaria minosvaidžiai. Ypač naktį kada raudonieji pradeda lipti iš bunkerių. Mes tada duodame ligi juos vėl suvarom į bunkerius. Paliubinių derybų metu jie spėjo gerokai ištvirtinti. Ir kai mums teks juos iškrapštyti iš pozicijų, turėsime nemažą vargą. Kartais jie mažais būreliais prasiveržia pro mūsų pėstininkus ir atsiduria pas mus. Bet kol kas jie mūsų kuopai jokių nuostolių nepare.

Aš aptarnauju minosvaidį. Kol kas pavojaus nebuvo. Oras tuo tarpu palankus: dienomis saulė gerokai šildo, o naktimis temperatūra krinta iki nulio ir žemiau. Mūsų apranga gerai saugo nuo šalčio. Bendrai, mūsų aprūpinimas geras. Stengiasi mus aprūpinti viskuo.

Civilių Korejos gyventojų dar neteko matyti, nes jų fronto linijose nėra. Dirbti pas mus atveža buv. Korejos karius.

Algos gaunam 90 dolerių, kuri visa ir lieka, nes čia nėra kur išleisti. Cigaretės ir tas gaunam veltui. Turiu vilties pamatyti Korejos sostinę Seulą, nes po kelius vyrus leidžia ten pasižiūrėti. Jeigu gausiu trejetą dienų atostogų, tai vyksiu į Seulą ir iš ten Jums parašysiu laišką.
Jūsų Jonas Putna. T. Žiburiai,

Lietuviams tremtiniams ligoniams ir seneliams Austrijoje, pageidavusiems gauti iš Amerikos radijo aparatų, pranešame, kad BALF negali atsiųsti jokių radijo aparatų, nes muitas tiek aukštas, kad jie žymiai pigesni vietoje.

BALF Centro Valdyba 1952 m. pirmam pusmečiui vėl paskyrė Austrijos lietuvių šalpai lėšų už ką Austrijoje gyveną seneliai, ligonys ir visi nelaimingi tremtiniai reiškia didžiausią padėką Centro Valdybai ir visiems geradariams aukotojams nuolat savo kilniomis aukomis gelbstint dideliame varge pasilikusius lietuvius tremtinius Austrijoje.

Buv. Austrijos Lietuvių Raudonojo Kryžiaus Linco skyriaus valdybos sekretorių poną inžinierių Vytautą GOGELĮ ir panelę Mariją RIMŠAITĘ, sukūrusius šeimos židinį tolimoje Argentinoje, linkime daug laimės, sveikatos ir laimingo grįžimo laisvon tėvynėn.

Paieškojimas.

Juozas Leščiquskas, sūnus Juozo, maždaug 55 metų amžiaus, gimęs Krėpštų ar Vikintų kaime, Žarėnų valsčiuje, Telšių apskr. Ieško sesuo iš Amerikos. Žinantieji apie ieškomą pršomi pranešti panelei Blaudžiūnaiti Linz/Donau, Spallerhof, Arnethweg 6, Austria-Europa.

P.S. Kitų laikraščių prašome šių žinutę persispausdinti.

Pasaulio Lietuvių Archyvo adresas.

Pranešame, kad Pasaulio Lietuvių Archyvui skirtąją istorinę /archyvinę, bibliografinę ir muzėjinę/ medžiagą ar korespondenciją reikia siųsti Archyvo būstinės adresu, būtent:

Pasaulio Lietuvių Archyvas
2601 W. Marquette Road

Chicago 29, Ill, U.S.A.

Per A u s t r i j o s BALF Įgaliotini gauta iš Australijos lietuvių Camberoje jau antru kartu labai nuoširdi auka 7 ir dabar 14 angl. svarų, kurie buvo išdalinti labiausiai pašalpos reikalingiems lietuviams. Tas aukas atsiuntė Australijos lietuvių kapelionas Camberoje kun. Dr. Bačinskas. Austrijos lietuvių vardu reiškiama nuoširdi padėka Australi-

1952.4.20
jos broliams lietuviams už toki⁶ jų kilnų gerumą ir tikrai brolišką
artimo meilę.

Austriją apleido šio tremtiniai:

Iš Braunau apylinkės p. Jenigijų šeima, iš Kerentijos p. Pikelių šeima,
iš Tirolio Kairiūkščių šeima ir iš Vorarlbergo Baranauskų šeima. Greitu
laikų Austriją ruošiasi apleisti iš Tirolio Puzinaitė su 3 vaikais ir
ir p. Abromaitytė-Venckevičienė su motina ir sūnum.

Mūsų mirusieji.

Po sunkios ir ilgos ligos 1951 m. gruodžio mėn. 28 dieną, D.P.
ligoninėje, mirė Linzo apylinkėje gerai pažįstamas lietuvis

B R O K E R T A S Karolis.

Velionis yra gimęs 1894 metais Kažaučiznos kaime, Vilkaviškio apskr.
Mokyklą baigė Vilkaviškyje. 1921 m. velionis įstoja į Lietuvos Geležin-
kelių tarnybą ir iki pirmos okupacijos eina svarbias techniskas parei-
gas. Okupavus Lietuvą, velionis tuoj pakliūva kalėjiman kaip politinis
kalinys ir kankinamas iki pat karo. Užėmus kraštą vokiečiams, velionis
grįžta laisvėn, bet jau palaužtas, be sveikatos ir be vilties kada nors
vėl pasveikti.

Neatsižvelgdamas į savo pašlijusios sveikatos stovį, velionis vėl
grįžta pamėgton tarnybon ir eina sąžiningai, kaip ir kiekvienam doram
tauti-ečiui pridera, savo pareigas iki antros okupacijos tik jau nepalie-
ka Lietuvoje, bet pasitraukia užsienin su savo žmona tęsti nedėkingą
tremtinio gyvenimą. Blogos sąligos pakerta visai jo sveikatą ir pasi-
kankinęs keletą metų, galutinai atsiskiria su šiuo pasauliu, nesulaukęs
vėl laisvos tėvynės ir nepasimatęs su savo dukrele kurią taip mylėjo.

Velionis paliko savo žmoną tremtyje ir dukrelę tėvynėje.

1951 m. gruodžio mėnesį 28 dieną Rydo senelių prieglaudoje po
sunkios ir ilgos lėgos mirė mūsų tautietė.

N E I M O N I E N Ė Ona.

Velionė yra gimusi 1873 metais Tautkūnų kaime, Panevėžio apskrityje.
Išauginusi 7 sūnus ir 3 dukteris pati turėjo savo dienas baigtą prieg-
laudje. Tai liūdnas, bet kurtu ir graudus tremtinio likimas moderniame
XX amžiuje.

Velionė paliko vyrą, 10 vaikų ir krūvą anūkų.

Gavome žinią, kad Salzburgo ir Linzo apylinkėse gerai žinomas kunigas
Pijus Brazauskas iš St. Louis Mo., persikėlė į Oregon. Jo naujas adresas
Rev. P. Brazauskas Sacred Heart Hospital, Eugene, Oregon, U.S.A.

Krašto Valdyba yra gavusi "Lietuvio Pasmams" šių rūšių markučių:
1/po 1 Lt.-2 austriški šilingai, 2/po 2 Lt.-4 austr. šilingai, 3/po 5 Lt.
-10 austr. šil. 4/po 10 Lt.-20 austr. šil. ir 5/po 20 Lt.-40 austr. šil.

Ženkliukus galima užsakyti pas kas. Marčiukaitį, Kleinmunchen, La-
ger Wegscheid, Bar. 46.